

[Arne Bertelsen.]

for en alt for fri fortolkning, specielt ikke frihed til en politisk fortolkning; det gør dette lovforslag, og jeg kan derfor ikke betegne det som prisværdigt.

Min hovedanke er, at justitsministeren på egen hånd skal kunne udpege rådets formand og 2 næstformænd — § 2, stk. 2 — og også på egen hånd beskikker et antal sagkyndige — § 2, stk. 3. Det ærede medlem hr. Morten Lange var inde på dette spørgsmål. Ifølge den gældende lov udnævner justitsministeren formand og næstformand efter indstilling fra retslægerrådet; det samme gælder udpegningen af beskikkede sagkyndige. Retslægerådets indstillingsret tilsidesættes nu, og udnævnelse med politisk motivering muliggøres. Dette finder jeg meget lidet tilrådeligt. Jeg tænker i denne forbindelse ikke specielt på den nuværende højtærede justitsminister, men på kommende regeringer, hvis sammensætning man ikke kan vide noget om i dag. Justitsministeriet er øverste anklagemyndighed, og det må formentlig kunne indses, at det vil være højest betænkeligt, at justitsministeren på egen hånd skal kunne udpege de sagkyndige, som skal afgive et lægevidenskabeligt og farmaceutisk skøn til de offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold. Da jeg selv er beskikket tilforordnet sagkyndig i retslægerrådet i sager vedrørende kirurgi og ortopedi, er det mig bekendt, at retslægerrådet deler de af mig fremsatte anskuelser og også har meddelt lovudvalget dette.

Jeg finder det også betænkeligt, at den gældende lovs bestemmelse om, at følgende fundamentale specialer: retsmedicin, psykiatri, herunder åndssvageforsorg, fødselsvidenskab, kirurgi og intern medicin, skal være repræsenteret, er udgået af lovforslaget. Herefter kan man teoretisk forestille sig, at en kommende justitsminister vil foretrække f. eks. 12 praktiserende læger for et kollegium af specielt sagkyndige.

Endelig har retslægerrådets medlemmer tidligere været kongelig udnævnt, et forhold, som understreger retslægerrådets uafhængige stilling. Nu skal medlemmerne „beskikkes“ af kongen. Hvorfor må det ikke mere hedde „udnævnes“? Er der forskel på at være kongelig udnævnt og blot beskikket?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg takke samtlige ordførere for den stort set velvillige modtagelse af lovforslaget. De spørgsmål, der er nævnt, er jo ikke anderledes, end at jeg går ud fra, at vi kan nå til enighed om dem under den kommende udvalgsbehandling.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen efterlyste udkast til forretningsordenen for retslægerrådet. Et sådant udkast er udarbejdet og vil blive forelagt det kommende folketingsudvalg, hvor vi kan drøfte de problemer, der rejser sig deraf.

Det ærede medlem rejste også det spørgsmål, om man skulle åbne mulighed for, at andre end offentlige myndigheder skulle kunne stille spørgsmål til retslægerrådet. Det er jeg principielt mere betænkelig ved; det bliver vel vanskeligt at afgrænse, uden at det fører til en opsvulmen af rådets arbejde. Drejer det sig om retssager, vil retten vel altid være meget lydhør, hvis f. eks. en forsvarer beder om, at der indhentes erklæring fra retslægerrådet. Vi kan naturligvis diskutere dette spørgsmål i udvalget, men principielle betænkeligheder har jeg.

Dernæst var det ærede medlem inde på, om man ikke foruden fysioterapeuter skulle tage beskæftigelsesterapeuter med i lovforslagets § 3, og det spørgsmål er jeg særdeles villig til at drøfte med det ærede medlem i udvalget.

Hvad årsberetningen fra retslægerrådet angår, kan jeg sige, at beretningen for 1958 foreligger. Jeg er meget ked af, hvis den ikke er nået frem til folketingets bibliotek; det er en alvorlig forsømmelse, og vi må finde ud af, hvorfra den hidrører. Jeg kan tilføje, at rådets årsberetning for 1959 meget snart kommer, idet den er under trykning.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro rejste det spørgsmål, om man eventuelt kunne komme ind på en ordning, hvorefter en repræsentant for retslægerrådet kan møde under en retssag, hvis der er ønske derom, for at uddybe den skriftlige erklæring, rådet havde afgivet. Det kan vi naturligvis drøfte, men jeg er noget betænkelig derved, og da det er hensigten at fastslå, at rådet skal begrunde sine afgørelser og gøre rede for uenighed inden for rådet, er jeg ikke så sikker på, det kan blive nødvendigt. Jeg vil